Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ne nossine cũ scriptis suis cũ uiuendi modũ do
cuerit. uiuendi ignorare naturã. ℣ Hi arbitror:
cq̃d de multũ inde spero s. unũ doleo qd̃ ud
erga se l̃ erga sapientiã studiũ nr̃m ñ ceuit
uolum̃ ualem̃ apiret; nã profecto ille miserarẽt
statim nrãm ꝓcundaret. multo certius quã
ne securus cniẽ qd̃ s iã totũ de anime immor
talitate psuasit. nescit aliq̃s ẽ fortasse q̃ hui
ignorationis miseriã satis cognouerẽ ꝓq̃b: p̃ser
tim rogantib; ñ subuenire erudele sit. ille autẽ
ali nouit q̃d de pfamiliaritate ardorẽ nr̃m. s. ita
longe abest ꝓtinere ẽ sentiri sum̃ ꝓ̃ iuxe adeũ
l̃ epistole mittende facultas sit. quẽ credo iã
otio transalpino pfecisse carmẽ q̃ mortis metũ
cantatos effugiat. antiq̃ glacie duratus ani
me stupor frigusq; pellat. S. uiteri dũ ista
pueniunt q̃ in nr̃a potestate ñ s. nonne tur
pissimũ ẽ perire ociũ nr̃m ꝓ totũ ipsũ animũ
ꝓincerto arbitrio pendere deligatũ. Vbi ẽ
qd̃ dm ꝓrogauim̃ ꝓrogam̃ ut nob ñ diuicia
ñ corporis uoluptates. ñ populares suggestis